

(ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.Δ.)
ΜΑΡΙΝΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5124).

5 Ποινή — Επιτρέπει χρήση μοτοποδηλάδου χωρίς ασφαλιστική κάλυψη — Στέρηση άδειας οδηγήσεως για περίοδο τριών ετών — Κατά τον χρόνο της καταδίκης του (22.3.89) ο εφεσείων έκτιε ποινή φυλακίσεως 3 ετών για διάρρηξη — Η ποινή αυτή του επεβλήθη στις 5.7.88 — Η απασχόληση του εφεσεϊόντα μετά την αποφυλάκιση του σχετίζεται με την αναμόρφωση του — Η διάρκεια της στέρησης άδειας έπρεπε να συσχετισθεί με την ανάγκη παροχής στον εφεσεϊόντα λογικής ευχέρειας επαναδραστηριοποιήσεως του μετά την αποφυλάκισή του — Μείωση διάρκειας στέρησεως από τρία σε δύο χρόνια

10 Οι αρχές που ανέπτυξε και εφάρμοσε το Δικαστήριο στην υπόθεση αυτή, αποδεχόμενο την έφεση, προκύπτουν ικανοποιητικά από την πιο πάνω περιληπτική σημείωση.

15 Η έφεση γίνεται δεκτή.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Georghiou v. The Police (1967) 2 C.L.R. 290;

Spiritos v. The Police (1967) 2 C.L.R. 230;

Kiamil v. The Police (1974) 2 C.L.R. 16.

20 Έφεση εναντίον ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Μαρίνο Ευθυμίου ο οποίος θρέθηκε ένοχος στις 22 Μαρτίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υποθέσεως 32266/88) στην κατηγορία ότι επέτρεψε χρήση οχήμα-

τος χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3(1)(2) του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλισης Έναντι Τρίτου), Νόμου, Κεφ. 333 και καταδικάστηκε από τον Πρωσ. Επ. Δικ. Χαραλάμπους σε £30.- πρόστιμο και σε στέρηση του δικαιώματος να κατέχει άδειαν οδηγού για περίοδο τριών χρόνων.

Ο εφεσείων παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για τους Εφεσίβλητους.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η έφεση στρέφεται αποκλειστικά εναντίον του μέρους εκείνου της ποινής που αφορά τη διαταγή για την αποστέρηση του δικαιώματος του εφεσείοντα να οδηγεί αυτοκίνητο για περίοδο τριών χρόνων. Στην ποινή αυτή πρόσθετα με την επιβολή προστίμου £30.-- είχε καταδικαστεί ο Μαρίνος Ευθυμίου επειδή επέτρεψε τη χρήση μοτοποδηλάτου χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Κατά το χρόνο της καταδίκης του (22.3.89) ο εφεσείων έκτιε ποινή φυλάκισης τριών ετών που του είχε επιβληθεί στις 5.7.88 για διάρρηξη που είχε διαπράξει.

Με την έφεση του επιδιώκει τη μείωση της χρονικής διάρκειας της στέρησης της άδειάς του ώστε να συμπίπτει με την αποφυλάκισή του που αναμένεται περί το τέλος του 1990. Η χρήση οχήματος θα του επιτρέψει μετά την έξοδό του από τις φυλακές να εργοδοτηθεί στο αγρόκτημα του πατέρα του όπου απαιτούνται οι υπηρεσίες του, γεγονός που ταυτόχρονα θα ανακουφίσει και το γηραιό πατέρα του.

Ο κ. Λαζάρου υπεστήριξε την απόφαση ως ορθή και εισηγήθηκε ότι δεν παρέχονται περιθώρια, σύμφωνα με τις καθιερωμένες αρχές, για τη μείωση της ποινής από το Εφετείο. Συμμεριζόμαστε τις ανησυχίες του δικηγόρου της Δημοκρατίας για τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από τη χρήση οχήματος χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Το αδίκημα, διαπιστώνουμε, έχει αντικοινωνικό χαρακτήρα και η διάπραξή του προδίδει αδιαφορία εκ μέρους του εφεσείοντα για την τύχη τρίτων και για τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από τραυματισμό τους σε οδικό ατύχημα. Είναι γι' αυτό το λόγο που, κατά κανόνα, δικαιολογείται η αποστέρηση της άδειας οδήγησης σε αδικήματα αυτής της κατηγορίας ως μέτρο τιμωρίας και αποτροπής της εξά-

πλωσης παραβιάσεων των προνοιών της νομοθεσίας που προβλέπουν για την ασφαλιστική κάλυψη οδηγών μηχανοκινήτων (Κεφ. 333 και Ν 7/60 και 158/87).

- 5 Στην απόφασή του το πρωτόδικο Δικαστήριο δε συσχέτισε άμεσα ή έμμεσα τη διάρκεια της στέρησης της άδειας με τη φυλάκιση του εφεσεύοντα, ούτε με τη χρήση οχήματος από τον εφεσεύοντα μετά την αποφυλάκισή του ως μέσου για την επαναδραστηριοποίησή του. Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου υποστηρίζεται ότι οποτεδήποτε 10 κατηγορούμενος καταδικάζεται σε φυλάκιση για τροχαιο αδίκημα, και ταυτόχρονα κρίνεται αναγκαία η στέρηση της άδειας οδήγησης, η διάρκεια της στέρησης συνεκτιμάται με την ανάγκη για παροχή λογικις ευχέρειας στον καταδικασθέντα για επαναδραστηριοποίηση. Συνεπώς, 15 οποτεδήποτε η άδεια οδηγού είναι αναγκαία για την απασχόληση του κατηγορουμένου, η στέρησή της πρέπει, είτε να συμπίπτει είτε να μη είναι πολύ μακρύτερη σε χρονική διάρκεια από το χρόνο της αποφυλάκισής του. Με αυτο 20 τα πνεύμα στην υπόθεση *Koumas Georghiou v The Police** μειώθηκε η διάρκεια της στέρησης του δικαιώματος οδήγησης του εφεσεύοντα από δυο σε ένα χρόνο ώστε να συμπίπτει περίπου με το χρόνο της εκπνοής της φυλάκισής του για ένα χρόνο. Η ίδια προσέγγιση υιοθετήθηκε και στις υποθέσεις *Pavlos Ioannou Spiritos v. The Police* και *Sheriff Kiamil v. 25 The Police****.

- Οι καταδίκες στις πιο πάνω υποθέσεις αφορούν αδικήματα που στρέφονταν εναντίον της οδικής ασφάλειας. Η προσέγγιση όμως που υιοθετήθηκε ισχύει σε κάθε περίπτωση που υπάρχει λογικός συσχετισμός μεταξύ της 30 περιόδου της φυλάκισης και της χρονικής διάρκειας της στέρησης της άδειας οδηγού σε συνδυασμό με την επαναδραστηριοποίησή του μετά την αποφυλάκιση.

- Η απασχόληση του καταδίκου μετά την αποφυλάκισή του σχετίζεται άμεσα με την αναμόρφωσή του και γι' αυτό 35 λαμβάνεται υπόψη στα πλαίσια της εξατομίκευσης της ποινής ώστε να συνάδει και με τις συνθήκες του παραβάτη. Η

* (1967) 2 CLR 290

** (1967) 2 CLR 230

*** (1974) 2 CLR 16

παράλειψη του πρωτόδικου Δικαστηρίου να συνεκτιμήσει τη χρονική διάρκεια τής στέρησης με την ανάγκη για την παροχή λογικής ευχέρειας στον εφεσείοντα για επαγγελματική επαναδραστηριοποίηση μετά την αποφυλάκισή του, συνιστά παραγνώριση ενός ουσιώδους παράγοντα στον καθορισμό της χρονικής διάρκειας της στέρησης. Συνεκτίμηση και αυτού του παράγοντα στην επιμέτρηση της ποινής, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ποινή που έχει επιβληθεί είναι έκδηλα υπερβολική και για το λόγο αυτό διατάσσουμε τη μείωσή της σε δυο χρόνια.

5

10

Η έφεση επιτρέπεται. Η χρονική διάρκεια της στέρησης του δικαιώματος της οδήγησης μειώνεται από τρία σε δυο χρόνια.

Η Έφεση επιτρέπεται.